

Observatoire
du Crédit et
de l'Endettement

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Repertoriumnummer
2019/

Datum van uitspraak
7 oktober 2019

Rolnummer
2019/AB/481

Beslissing waartegen beroep
18/365/B

Arbeidshof te Brussel

elfde kamer

Arrest

Collectieve Schuldenregeling – Vorderingen collectieve schuldenregeling
tegensprekelijk arrest
definitief

Mevr. X1, schuldeiser,
appellante,
vertegenwoordigd door mr. Ad1, advocaat;

tegen

De h. X2, schuldenaar,
geïntimeerde,
In persoon verschenen en bijgestaan door mr. Ad2, advocaat;

Me Md., advocaat, schuldbemiddelaar,
In persoon verschenen,

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven op 22 mei 2019, 6de kamer (A.R. 18/365/B)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 19 juni 2019,
- de voorgelegde stukken.

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 2 september 2019, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

1. Bij verzoekschrift ontvangen op 28 november 2018 door de griffie van de arbeidsrechtbank van Leuven verzocht de h. X2 om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.

Hij maakt melding van een schuldenlast van 20.289,01 € bij één schuldeiser, Mevr. X1, zijn eerste ex echtgenote. De oorsprong van de schuldvordering is gelegen in achterstallige onderhoudsgelden die de h. X2 aan deze schuldeiser persoonlijk is verschuldigd.

2. De arbeidsrechtbank te Leuven verklaarde met beschikking van 3 december 2018 de aanvraag toelaatbaar en stelde Mr. Md. aan als schuldbemiddelaar.

3. Bij dagvaarding, betekend op 15 februari 2019, tekende Mevr. X1 derdenverzet aan tegen deze beschikking omdat zij onder meer van oordeel is dat de h. X2 niet te goeder trouw is en zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

4. Bij vonnis van 22 mei 2019 verklaarde de arbeidsrechtbank van Leuven het derdenverzet ontvankelijk doch ongegrond.

5. Met verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 19 juni 2019, tekende Mevr. X1 hoger beroep aan.

II. BEOORDELING

6. Het hoger beroep van Mevr. X1 werd tijdig ingesteld en voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, zodat het ontvankelijk kan worden verklaard.

7. Op grond van artikel 1675/2 Ger. W. kan de collectieve schuldenregeling worden toegestaan aan een natuurlijke persoon, die niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

8. De procedure van collectieve schuldenregeling strekt ertoe de debiteur met een problematische schuldenlast uitzicht te bieden op financiële gezondmaking door middel van een aanzuiveringsregeling. Deze aanzuiveringsregeling moet overeenkomstig artikel 1675/3 derde lid van het Ger. W., leiden tot een herstel van de financiële toestand van de schuldenaar, met name hem in staat stellen in de mate van het mogelijke zijn schulden te betalen en tegelijkertijd te waarborgen dat hij een menswaardig leven kan leiden (E. DIRIX en P. TAELEMAN, *Collectieve schuldenregeling in de praktijk*, Antwerpen-Groningen, Intersentia, p. 24, nr. 10; Arbh. Antwerpen 24 juni 2008, www.juridat.be).

9. De schuldenaar mag echter niet kennelijk zijn onvermogen hebben bewerkstelligd.

Het Hof van Cassatie oordeelde in een arrest van 21 juni 2007 (*JLMB* 2008, 81; *Pas.* 2007, 1294; *Soc.Kron.* 2009, 493), dat strafrechtelijke veroordelingen i.v.m. bedrieglijke handelingen op zich onvoldoende zijn om het verzoek tot collectieve schuldenregeling af te wijzen als niet toelaatbaar, omdat de misdrijven moeten zijn gepleegd met het opzet zich onvermogend te maken.

In een arrest van 7 januari 2013 (S.12.0016.N) bevestigt het Hof van Cassatie dat het bewerken door de schuldenaar van zijn onvermogen uit alle omstandigheden die zijn wil aantonen om zich onvermogend te maken, kan worden afgeleid. Ook het indienen van een verzoekschrift tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling kan als bewijs van die wil bijdragen.

10. De beoordeling van de toelaatbaarheidsvoorwaarden maken een feitelijke beoordeling uit (*Parl. St.* 1996-97, 1073/11, 34) waarbij vooral zal gekeken worden naar de intenties van de aanvrager om de schuldeisers in de mate van het mogelijke te vergoeden en zijn verbintenissen na te leven (Arbh. Brussel 17 november 2014, AR 2014/BB/22; Arbh. Brussel 10 november 2008, www.juridat.be). De collectieve schuldenregeling mag geen toevluchtsoord worden voor debiteuren die zich proberen te onttrekken aan hun schuldeisers (*Parl. St.*, 1996–97, 1073/1 en 1074/1, 17).

In de Memorie van Toelichting heeft de bevoegde vice-eerste minister aangegeven dat er bewerking van het onvermogen kan zijn, wanneer de schuldenaar bedrieglijke handelingen verricht ter benadeling van de rechten van zijn schuldeisers. De rechter zal oplettend dienen te zijn voor een hele reeks van elementen die, alleen of gecombineerd, toelaten te denken dat de schuldenaar zijn onvermogen heeft bewerkt (*Parl. St.*, 1996-97, nr. 1073/1 en 1074/1, 17; Arbh. Brussel 16 november 2015, AR 2015/BB/41; Arbh. Brussel 17 november 2014, AR 2014/BB/22). De rechter zal dus rekening houden met elke omstandigheid of handeling of combinatie van omstandigheden of handelingen die in het concrete geval de wil zich onvermogen te maken doen blijken (Arbh. Antwerpen 24 juni 2008, www.juridat.be).

11. Mevr. X1 stelt dat de h. X2 niet ter goeder trouw is.

Vanaf de indiening van het verzoek wordt van de schuldenaar volstreekte openheid en goede trouw verwacht maar de voorafgaandelijke goede trouw is geen vereiste om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.

12. Verder roept zij in dat de h. X2 zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

Dit zou blijken uit het stuk 8 [(betwiste) schuldvordering Mevr. X3) dat de h. X2 heeft gevoegd bij het verzoekschrift.

Dit stuk 8 betreft een synthesesnota opgesteld door de raadsman van de h. X2 in het kader van de vereffening-verdeling tussen hem en zijn tweede echtgenote, Mevr. X3.

In dit stuk stelt de raadsman van de h. X2 dat hij een document ondertekende waarin staat dat hij 120.000 € verschuldigd is aan Mevr. X3, maar dat deze verklaring niet met de werkelijkheid overeenstemt en hij dit bedrag niet aan haar verschuldigd is.

Ter zitting verklaart de h. X2 dat hij verwachtte eerder dan Mevr. X3 te overlijden. Het was hem aangeraden, teneinde Mevr. X3 financieel veilig te stellen na zijn overlijden, deze constructie op te zetten met de bedoeling dat, na zijn overlijden, Mevr. X3 dit bedrag van de nalatenschap zou vorderen.

Dit document werd dus niet opgesteld met de bedoeling zich onvermogen te maken en zich aan zijn schuldeisers te onttrekken.

Daarenboven werd dit document ondertekend op 6 maart 2012 en dateert de aanvraag om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling van 2018.

Door de ondertekening van dit document heeft de h. X2 zijn onvermogen niet bewerkstelligd.

Het feit dat ondertussen inzake de vereffening-verdeling een dading werd gesloten tussen Mevr. X3 en de h. X2, is in casu irrelevant, aangezien deze dading werd gesloten na de beschikking van toelaatbaarheid, en de schuldbemiddelaar daarover werd ingelicht.

Mevr. X1 stelt verder dat de h. X2 een extralegaal pensioen uitbetaald kreeg en vijf appartementen bezat, waarvan drie in onverdeeldheid met haar die hem gratis toebedeeld werden met de belofte van het voortgezet betalen van onderhoudsgeld.

Zij stelt dat het geld van het extralegaal pensioen door de h. X2 wordt achtergehouden en dat de onroerende goederen werden verkocht en ook een deel van het geld van deze verkoop door de h. X2 wordt achtergehouden.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat deze onroerende goederen niet gratis aan de h. X2 werden toebedeeld, aangezien hij de leningen volledig overnam.

De h. X2 bezat volgende eigendommen:

- een opbrengst eigendom (met drie appartementen) (...),
- 1 woonhuis (...).

Deze woningen werden in 2005 verkocht, 14 jaar geleden. De gelden uit de verkoop van het woonhuis werden aangewend tot verdere terugbetaling van het krediet en de aankoop van de echtelijke woonst van de h. X2 met Mevr. X3 (...). Deze woning is heden de eigendom van Mevr. X3.

De gelden uit de verkoop van de opbrengsteigendom werden aangewend ter aflossing van het nog openstaand krediet op die eigendom.

Zelfs indien nog een saldo ten voordele van de h. X2 overbleef na de verkoop van de woningen, dan nog is niet aangetoond dat dit geld vandaag nog voorhanden is en door de h. X2 wordt achtergehouden.

De woningen werden verkocht 14 jaar geleden en het is aannemelijk dat het saldo door de h. X2 werd opgebruikt.

Wat het extralegaal pensioen betreft, dit werd in augustus 2008 uitbetaald voor een netto bedrag van 132.482,74 €.

Dit extralegaal pensioen werd volgens de h. X2 opgebruikt om de onderhoudsbijdragen en/of de kosten van het dagelijks leven te betalen. Zelfs indien men van oordeel zou zijn dat de h. X2 hierbij te royaal zou hebben geleefd, is dit geen reden om te stellen dat hij hierdoor doelbewust zijn onvermogen zou hebben bewerkt.

Uit wat voorafgaat blijkt dat niet is aangetoond dat de h. X2 zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

De h. X2 heeft een inkomen van 1.500 € per maand. Hij geniet een uitkering wegens een arbeidsongeval van 176,79 € per maand.

Hij geniet eveneens een driemaandelijkse uitkering van 130,62 €. Samen is dit een maandelijks inkomen van 1.720,33 €. Er wordt voor een bedrag van 610,46 € beslag gelegd op het loon.

De h. X2 huurt een woning (...) voor een maandelijkse huurprijs van 302,98 €. Zijn maandelijkse kosten bedragen 1.326,98 €.

13. Uit wat voorafgaat en uit de stukken van het dossier blijkt dat de h. X2 wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.

14. Het beroep is aldus ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis van de arbeidsrechtbank van Leuven van 22 mei 2019.

Verzendt de zaak voor verdere afhandeling naar de arbeidsrechtbank te Leuven.

Aldus gewezen en ondertekend door de elfde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

A. SCHOENMAEKERS, raadsheer,

bijgestaan door :
..., griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 7 oktober 2019: